

Gjenstand end den hele Soldindretning. Jeg vil derfor haabe, at naar vi komme nærmere ind paa denne Sag, haabe her og efter det Forslag, som foreligger i det andet Thing, ville vi komme til en nogenlunde billig Overenskomst, hvad Skibe og Skibsafgifter angaar. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister, naar han tænker ret efter, vil komme over til de Anstuelser, som jeg og vistnok flere have om denne Sag.

Jagd: Jeg skulde blot tillade mig endnu en ganske kort Indvending angaaende de fremkomne Bemærkninger om den indenlandste Tobakssavl. Jeg tillader mig at tro, at de ærede Herrer, som have udtalt sig om dette Spørgsmaal, dog ikke saa ganske nøie have gjort sig bekendte med det Forhold, hvori denne Tobak staar til den indførte Tobak. For det Første er det en Vare, som aldeles ikke eller ialfald ikke i Almindelighed konkurrerer med den indførte Tobak. Er der nogen Gjenstand, om hvilken man kan sige, at den spectelt er bestemt til de ubemidlede Klassers Brug, er det vistnok den her producerede Tobak. De mig bekendte Priser, som ere budte i dette Efteraar for den her producerede Tobak, ere 8 til 9 Sk. pr. Pund og naar her tales om en Told af 10 Sk. paa Pundet, saa vil man se, at Producenten vil komme til at betale 1 Sk. mere for denne Tobak, end han saar for den. Dernæst, naar man vil beskaffe eller næsten umuliggjøre en ganske uskyldig Produktion, forekommer det mig, at man kommer paa en forunderlig Maade i Strid med netop de almindelige Principer, som man under Toldspørgsmaalets Behandling vil gjøre gjældende. Denne Produktion har i og for sig en forholdsmæssig Udstrækning. Saavidt mig bekendt er Hovedproduktionsstedet endnu stedse Omegnen af Fredericia, hvor franske Huguenotter som ubemidlede Flygtninge i sin Tid uden Formue og uden Forbehold maatte se at kasse sig. Enhver ved paa særegne Betingelser at dyrke den Jord, som den derboende Befolkning eiede, og i min Barndom kan jeg i ethvert Fald erindre, at Betingelserne vare, at Fordeieren fik Halvdelen af Nettoindtægten og de Andre for deres

Arbejde den anden Halvdel. Det er en Produktion, som udfordrer særlig Dygtighed og Anvendelse af megen Flid og Omhu, og det er netop heri, at Banffeligheden ligger saavel som i de klimatiske Forhold, som gjøre, at Tobakken aldrig vil opnaa den Pris som den Tobak, der indføres. Det forekommer mig derfor temmelig overflodigt at træffe forebyggende Forholdsregler mod en Produktion som denne, der i flere Menneftaalder ikke har naaet større Udbredelse og egentlig kun drives i Fredericia; paa de fleste andre Steder, hvor Tobakken dyrkes, er det, saavidt mig bekendt, kun som en Kuriositet, der ikke har nogen som helst pekuniær Betydning. — Forrigt skal jeg være enig med den ærede Taler (M. Hage) i hans Bemærkninger om, at naar en Toldbeskatning virkelig skal kunne siges at være en Afløser for Indkomstskatten, saa maa det være en Værditold, og naar ikke overordentlige praktiske Banffeligheder staa hindrende i Veien, vil jeg ubetinget anse en Værditold for den allerheldigste.

S. M. Peterfen: Den ærede Taler, som nu satte sig, har netop berørt det Punkt, som bragte mig til at begjære Ordet. Jeg kan paa ingen Maade være enig med den ærede Medlem fra Alsens (M. Andersen) i, at det er rigtigt at lægge Skat paa Tobak, som en Mand dyrker i sin Have f. Ex. til eget Brug, hvad enten han putter det i Næsen eller i Munden eller lader det gaa op i Røg. Dyrker han det kun til eget Forbrug, er det urigtigt at tage Skat af det, men tager Sagen en anden Vending, og det Dyrkede bruges som en væsentlig Indtægtskilde, kan det jo rammes af den megen omtalte Indtægtskat. At lægge en Skat paa Tobakken kan jeg imod paa ingen Maade gaa ind paa, men det maa jeg fraraade paa det Bestemteste, og det undrede mig, at den ærede Medlem for Maribo Amt (Frederiksen) gav den Tanke Medhold. Dette havde jeg ikke ventet fra den Kant, thi det stemmer ikke med den ærede Medlems hele øvrige Betragtning, idet han jo vil have indført saamegen Frihed og taler saameget om Frihandel. Forøvrigt er det egentlig ikke Frihandel, der her er Tale om,